

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **B. B.**
zastoupeného advokátkou Mgr. Magdalénou Ponczou
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4-Michle

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2017, č. j. 33355-8/2017-900000-304.5,
ve věci spotřební daně,

takto:

I. V řízení se pokračuje.

II. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 23. 10. 2017 č. j. 33355-8/2017-900000-304.5 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáky Mgr. Magdalény Ponczy, sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo k žalobcovu odvolání změněno rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 9. 12. 2016 č. j. 146504-2/2016-570000-32.2 tak, že žalobci byla vyměřena spotřební daň z lihu ve výši 524 400 Kč zejm. proto, že dne 10. 10. 2017 žalovaný vydal rozhodnutí č. j. 36545-8/2017-900000-304.5, kterým potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 18. 10. 2016 č. j. 46985-15/2016-570000-11, jímž bylo žalobci odňato povolení k provozování daňového skladu pro neprokázání ekonomické stability.
2. Jádrem žalobní argumentace spočívá v tom, že nyní napadené rozhodnutí je jen nutným důsledkem předchozího povolení k provozování daňového skladu, které je podle žalobce nezákonné, protože se domáhá jeho přezkumu v řízení vedeném zdejším soudem pod sp. zn. 22 Af 151/2017.
3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby s tím, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí tu bylo pravomocné a vykonatelné rozhodnutí o odnětí povolení k provozování daňového skladu, které bylo nadáno presumpcí správnosti a ke dni vydání napadeného rozhodnutí nebylo zrušeno.
4. Soudu je z jeho činnosti známo, že rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2017 č. j. 36545-8/2017-900000-304.5, kterým žalovaný potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 18. 10. 2016 č. j. 46985-15/2016-570000-11, jímž bylo žalobci odňato povolení k provozování daňového skladu pro neprokázání ekonomické stability, bylo zrušeno rozsudkem podepsaného soudu ze dne 11. 9. 2018 č. j. 22 Af 151/2017-41, který však žalovaný napadl kasační stížností. Proto soud usnesením ze dne 21. 11. 2019 č. j. 25 Af 1/2018-35 řízení přerušil do skončení řízení o uvedené kasační stížnosti.
5. Nejvyšší správní soud o uvedené kasační stížnosti žalovaného rozhodl rozsudkem ze dne 23. 7. 2020 č. j. 3 Afs 130/2018-30 tak, že kasační stížnost zamítl. Odpadl tedy důvod, pro který bylo řízení přerušeno, protože soud výrokem I. tohoto rozsudku vyslovil podle § 48 odst. 6 zák. č. 150/ 2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), že se v řízení pokračuje.
6. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž se zabýval otázkou, zda vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) či zda přihlédnout i ke skutečnosti, že rozhodnutí o odnětí povolení k provozování daňového skladu bylo v průběhu tohoto soudního řízení zrušeno.

7. Ústavní soud již v nálezu ze dne 2. 6. 2005 sp. zn. I. ÚS 605/03 vyslovil, že výklad zákona vycházející toliko ze slov a vět právního předpisu (jazykový výklad) představuje toliko prvotní přiblížení se k němu. Prolomení zásady uvedené v § 75 odst. 1 s. ř. s. není nemožné, musí jít ovšem o případy výjimečné, kdy by s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem věci nebylo možné důslednou aplikaci § 75 odst. 1 s. ř. s. akceptovat z hlediska ústavněprávního.
8. Na tento nálezný reagoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2008 č. j. 2 Afs 9/2005-158, kde Nejvyšší správní soud připustil přihlédnutí k novějšímu rozsudku civilního soudu, kterým byla smlouva o převodu nemovitostí označena za absolutně neplatnou, při přezkumu rozhodnutí o povinnosti zaplatit daň z tohoto převodu. Rozhodující význam měla přitom skutečnost, že kupní smlouva byla neplatnou absolutně, tedy od samého počátku, a nemohla tak založit žádná práva.
9. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 14. 9. 2011 č. j. 9 Afs 28/2011-181 připustil při přezkumu rozhodnutí o nařízení exekuce přihlédnout k pozdějšímu rozsudku správního soudu, jímž byl zrušen exekuční titul.
10. Další podmínky prolomení § 75 odst. 1 s. ř. s. definoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 2. 2013 č. j. 8 Azs 27/2012-65 tak, že se musí jednat o nové skutečnosti, které by mohly být pro rozhodování správního orgánu relevantní, tyto skutečnosti nebyly bez vlastního zavinění žalobce předmětem zkoumání správního orgánu a soud neshledá dostatečné záruky, že tyto skutečnosti budou dodatečně posouzeny v novém správním řízení. Totéž pak Nejvyšší správní soud zopakoval i v dalších rozhodnutích (srov. např. rozsudek ze dne 2. 3. 2017 č. j. 10 Azs 315/2016-29).
11. Podle § 43p odst. 1 zák. č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSD“), dojde-li k zániku povolení nebo k jeho zrušení bez náhrady, jsou osoba, která byla držitelem tohoto povolení, nebo její právní nástupce povinni provést za přítomnosti úřední osoby správce daně do 5 dnů inventuru zásob vybraných výrobků (...).
12. Podle § 43p odst. 3 ZSD ten, kdo je povinen provést inventuru zásob vybraných výrobků podle odstavce 1, je povinen podat daňové přiznání a zaplatit daň nejpozději následující pracovní den po uplynutí lhůty k provedení této inventury.
13. Krajský soud si je plně vědom, že teoreticky připadají v úvahu možná nová řízení, v nichž by bylo možno napravit vzniklý nežádoucí stav – doměření daně pro zrušení povolení k provozování daňového skladu, které bylo následně zrušeno, jimiž jsou obnova řízení či přezkumné řízení podle zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „d. ř.“).
14. Obnovu řízení však lze povolit a přezkumné řízení nařídit jen v rámci lhůty k doměření daně (§ 119 odst. 4, § 122 odst. 3 d. ř.). Tato lhůta ve vztahu k dani předepisované napadeným rozhodnutím dosud neuplynula především proto, že žalobce podal k soudu nyní projednávanou žalobu [§ 148 odst. 4 písm. a) d. ř.]. Nepodal-li by žalobce tuto žalobu, lhůta k doměření daně by se již hraničně blížila svému uplynutí, přičemž nebylo v dispozicích žalobce ovlivnit délku řízení před správními soudy ve věci odnětí povolení k provozování daňového skladu. Mohla by tedy snadno nastat situace, že by v době

skončení řízení před správními soudy došlo k prekluzi práva daň doměřit, aniž by tomu mohl žalobce jinak, než nyní podanou žalobou, zabránit.

15. Krajský soud pokládá za neudržitelný výklad, podle něhož by byl žalobce nucen jen za účelem prodloužení lhůty k doměření daně podávat žalobu, která by s ohledem na ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. byla již od počátku zcela zjevně bezúspěšná. Naopak má krajský soud za to, že v situaci, jaká vznikla v posuzovaném případě, tj. žalobce byl úspěšný s žalobou proti rozhodnutí o zrušení povolení k provozování daňového skladu a de facto jen podáním žaloby v této věci zabránil uplynutí lhůty k doměření daně, je namístě napadené rozhodnutí o vyměření daně – vydané jen jasko nutný důsledek již zrušeného rozhodnutí o odnětí povolení k provozování daňového skladu – i rozhodnutí o vyměření daně odstranit.
16. Proto krajský soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právními názory vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce byl v řízení procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek		3 000 Kč
b) náklady právního zastoupení advokátkou		
⌋) odměna advokátky za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:	§ 7, § 9 odst. 4 písm. d)	
1) příprava a převzetí věci	§ 12 odst. 4	
2) sepis žaloby	vyhl. č. 177/1996 Sb.	6 200 Kč
⌋) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. ⌋)	§ 13 odst. 3
vyhl. č. 177/1996 Sb.	600 Kč
⌋) DPH 21% z částek uvedených pod písm. ⌋) -		1 428 Kč
⌋)		

Celkem 11 228 Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o. s. ř.“) k rukám advokátky, která žalobce v řízení zastupovala. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 31. srpna 2020

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu